

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 7C/159/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714210407
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana ŠtubniakováKochanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714210407.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Zuzanou Štubniakovou Kochanovou, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČo : 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO : 36 613 843 proti odporkyňi V. M. F., N. XX.XX.XXXX, C. A. B. E. XXX/XX, XXX XX D., štátnej občanke SR, o zaplatenie 13.838,80 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 5.038,26 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 05.11.2012 do zaplatenia, do 3 (troch) dní od právoplatnosti rozsudku.
Vo zvyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.
Odporkyňi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 18.07.2014 sa navrhovateľ domáhal voči odporkyňi zaplatenia sumy 13.838,80 Eur, s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.01.2011 do 31.01.2013 vo výške 593,70 Eur a s úrokom z omeškania vo výške 9,75% ročne zo sumy 13.838,80 Eur od 01.02.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa uzatvoril s odporkyňou dňa 07.05.2009 uzatvoril Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy poskytol navrhovateľ odporkyňi peňažné prostriedky vo výške 7.925,- Eur. Odporkyňa bola povinná splatiť úver v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v mesiaci vo výške 138,66 Eur. Prvá splátka bola splatná 20.06.2009 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá ku dňu 20.04.2019. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka. Odporca neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil povinnosti Zmluvy. Navrhovateľ preto vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 04.11.2012 v súlade s bodom 7.6 Všeobecných obchodných podmienok a vyzval odporcu na zaplatenie pohľadávky. Navrhovateľ eviduje pohľadávku voči odporcovi vo výške 14.656,38 Eur, z toho istina je vo výške 11.958,76 Eur, riadne úroky vo výške 1.900,04 Eur, úroky z omeškania vo výške 759,71 Eur a poplatky vo výške 37,87 Eur. Sumu 37,87 Eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 759,71 Eur predstavujúcu úrok z omeškania si navrhovateľ v konaní neuplatňuje.

Okresný súd v skrátenom konaní vydal dňa 28.01.2015 platobný rozkaz sp. zn. 18Ro/156/2014 - 34, proti ktorému podala odporkyňa v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedla, že zmluvu o úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko právny predchodca navrhovateľa si do výpočtu RPMN započítal aj sumu 198,17 Eur v podobe poplatku za poskytnutie úveru a poplatku 1,99 Eur za vedenie úverového účtu, pričom za tento poplatok nikdy nebola poskytnutá reálna služba, pričom zahrnutie aj

týchto súm do výpočtu RPMN má za následok, že RPMN nie je vypočítaná správne. V priebehu konania odporkyňa poukázala na to, že predmetný úver jej bol poskytnutý na refinancovanie predchádzajúceho úveru vo výške 5.000,-Eur, teda jej bola vyplatená jej zostávajúca časť sumy. Zároveň odporkyňa vzniesla námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v spise tunajšieho súdu sp. zn. 7C/159/2015, a to návrhom na začatie konania, zmluvou o splátkovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov, prehľadom o transakciách na úverovom účte odporcu, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 16.10.2012, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.10.2012.

Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatváral ako veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 a odporca ako dlžník, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 7.925,-Eur) ako spotrebiteľského bezúčelového úveru, s fixnou výškou úrokovej sadzby 16,60 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy. Odporca sa zaviazal splatiť úver do 20.04.2019. Odporca sa zaviazal splatiť úver v 119-tich pravidelných mesačných splátkach vo výške 138,66 € mesačne inkasom z inkasného účtu odporcu. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky veriteľa účinné od 01.08.2002.

V preskúmvanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, Zmluvy o splátkovom úvere, ktorého konečná splátka bola 20.04.2019. Veriteľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, a preto je ho potrebné v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka považovať za dodávateľa (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Žalovaný ako fyzická osoba pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, preto je potrebné považovať ho podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) za spotrebiteľa a zmluvu posúdiť ako spotrebiteľskú zmluvu. Išlo o typickú štandardnú formulárovú zmluvu (ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač, spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, buď podľa vlastnej predstavy naformuluje, alebo zmluvný vzťah nevznikne), na ktorú zásadne dopadá súdna kontrola v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 497 ObchZ - Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Uvedenú zmluvu súd vyhodnotil ako zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov konania. V čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere (07.05.2009) Občiansky zákonník už obsahoval úpravu problematiky spotrebiteľských zmlúv s tým, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo a iné odplatné zmluvy upravené v 8. časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Z Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere by bolo možné teda izolovaným výkladom vyvodiť, že úverová zmluva ako absolútny obchod podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka spotrebiteľskou zmluvou nie je. Je však potrebné poukázať na ďalšie zákony, a to najmä na zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ktorý bol platný v čase uzatvorenia zmluvy o kontokorentnom úvere), v zmysle

ktorého a najmä z § 23a ods. 1 vyplýva, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzatvorené podľa Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy v podstate podstatným spôsobom neovplyvní. Pojem typová zmluva (synonymum neskôr zavedeného pojmu spotrebiteľská zmluva) podľa Občianskeho zákonníka bol teda rozšírený tak, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzatvorené podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvní. Zmluva o splátkovom úvere uzatvorená medzi Právnym predchodcom žalobcu a Žalovaným je napriek povahe tzv. absolútneho obchodu zmluvou typovou, a teda zmluvou spotrebiteľskou. Z tohto teda vyplýva, že je právne irelevantný prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva spravuje, ale vychádzajúc z predchádzajúceho, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva upravená podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka ako aj podľa ktoréhokoľvek iného zákona, ktorá vyhovuje vyššie uvedenej charakteristike.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 zákona č. 40/ 1964 Zb. - Občianskeho zákonníka (OZ) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01.04.2015, článok II, článok XIV zákona č. 102/2014 Z.z.) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom lebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Právny predpis, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, nemá prechodné ustanovenia, čo znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (rozsudok NS SR z konania sp.zn. 3 MCdo 12/2014).

Zistený skutkový stav vyhodnotil súd podľa právnej úpravy v rozhodnej dobe vzniku zmluvných vzťahov a to podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ustanovení zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, podľa Smernice Rady 87/102/EHS a podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101>> musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej

miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101>> ,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101>> .

Podľa § 4 ods. 3 uvedeného zákona, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Dokazovaním bolo preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola dňa 07.05.2009 uzavretá zmluva o splátkovom úvere. Zmluva o splátkovom úvere neobsahuje náležitosti požadované ustanovením § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, keď neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru pritom predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Čo sa týka aj ďalšej sumy, ktorú si odporca započítal v okamihu poskytnutia úveru s odôvodnením, že ide o poplatok za uzavretie úveru túto je potrebné odpočítať od výšky úveru, pričom podľa názoru súdu tento poplatok je neprijateľný z dôvodu jeho neurčitosti. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Odporca bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, za ktoré má zaplatiť poplatok 189,17 Eur. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku (§ 2 písm. e/ ZoSU), ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že tento poplatok je za uzavretie zmluvy a teda asi za napísanie zmluvy a za posúdenie bonity záujemcu o úver. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Na základe vyššie uvedeného potom aj údaj o RPMN za úver je uvedený nesprávne v neprospech spotrebiteľa.

Súd preto považoval úverovú zmluvu - spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nemá voči odporcovi nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany odporcu. Vzhľadom na vyššie uvedené, odporca čerpal úver vo výške 7.925,-Eur, po odpočítaní sumy 189,17 za spracovateľský poplatok vo výške 7.735,83 Eur, predstavuje dlh po odpočítaní uhradenej sumy 2.697,57 Eur sumu vo výške 5.038,26 Eur. Preto súd odporcu zaviazal na zaplatenie tejto sumy a vo zvyšku návrh zamietol.

Čo sa týka odporkyňou vnesenej námietky premlčania, súd má za to, že v danom prípade je potrebné na daný prípad aplikovať premlčaciu dobu podľa § 101 Občianskeho zákonníka, keď túto súd počítal od 04.11.2012, kedy došlo k mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže návrh bol podaný na súde dňa 18.07.2014, k premlčaniu nároku navrhovateľa nedošlo.

Súd zároveň podľa § podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods.1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase vzniku omeškania zaviazal odporcu aj na zaplatenie 8,75% úrokov z omeškania ročne z dlhovanej sumy od 05.11.2012 do zaplatenia.

Odporkyňa mala úspech vo väčšej časti predmetu sporu, náhradu trov konania si však neuplatnila, ani jej žiadne trovy v konaní nevznikli, preto súd rozhodol, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).